

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 833/2026
09.07.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Локић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Врховног суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Нине Ракић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 35/26 од 09.02.2026.године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 120/26 од 20.04.2026. године, у седници већа одржаној дана 09.07.2026.године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Нине Ракић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 35/26 од 09.02.2026.године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 120/26 од 20.04.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 35/26 од 09.02.2026. године окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, за које јој је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) месеци, а на основу одредбе члана 67. став 2. Кривичног законика опозвана јој је условна осуда изречена пресудом Основног суда у Зрењанину К 596/25 од 18.12.2025. године којом је оглашена кривом због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и којом јој је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци, која се неће извршити уколико окривљена за време проверавања у трајању од 2 (две) године

од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, па јој је узета као утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци из те пресуде и окривљена је осуђена на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 04.01.2026. године па надаље.

На основу одредбе члана 84. у вези члана 78. Кривичног законика, према окривљеној је изречена мера безбедности обавезно лечење алкохоличара уздравственој установи која ће се спровести у Специјалној болници за психијатријске болести „Др Славољуб Бакаловић“ у Вршцу, која ће се примењивати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне затвора, с тим што се време проведено у установи на лечењу урачунава у изречену казну затвора.

На основу одредбе члана 78. у вези са чланом 89а Кривичног законика према окривљеној је изречена мера безбедности забране приближавања и комуникације па је окривљеној забрањено даље узнемиравање оштећеног ББ, у трајању од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору односно у установи за лечење, не урачунава у време трајања ове мере. На основу одредбе члана 89а став 3. Кривичног законика изречена мера може се укинути пре истека времена за које је одређена, ако престану разлози збох којих је одређена.

Истом пресудом окривљена је обавезана да надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 44.239,81 динара, настале пред ОЈТ у Зрењанину, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, као и трошкове на име ангажовања браниоца по службеној дужности, који су настали пред судом и ОЈТ у Зрењанину, а о којима ће бити одлучено посебним решењем, док је на основу одредбе члана 264. став 4. ЗКП, окривљена ослобођена плаћања трошкова судског паушала.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 120/26 од 20.04.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене АА, адвокат Нина Ракић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев и преиначи побијане пресуде у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и окривљену ослободи обавезе накнаде трошкова кривичног поступка и досуди јој износ од 60.000,00 динара на име награде за састав захтева за заштиту законитости.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је неоснован.

Бранилац окривљене АА у поднетом захтеву за заштиту законитости не наводи законски разлог прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, међутим из садржине захтева произилази да истим указује на повреду закона из члана 441. став 4. у вези члана 74, 76. и 77. ЗКП, наводећи да је окривљена, због свог здравственог и материјалног стања, морала бити ослобођена обавезе плаћања трошкова кривичног поступка, укључујући и трошкове браниоца по службеној дужности, који јој је био постављен јер није била у могућности да сноси трошкове своје одбране.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА, се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Основ испитивања законитости правноснажне одлуке у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка, поводом захтева за заштиту законитости окривљеног, односно његовог браниоца поднетог због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, јесте оцена да ли су том одлуком правилно примењене одредбе закона којим је уређена обавеза окривљеног да накнади трошкове кривичног поступка односно да ли су постојали законски услови за његово ослобађање од те обавезе.

Из списка предмета произилази да је окривљеној АА, бранилац по службеној дужности, адвокат Нина Ракић постављена решењем Основног суда у Зрењанину Кпд 2/26 од 04.01.2026. године, због постојања разлога за обавезну одбрану из члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП, с обзиром на то да јој је у току поступка био одређен притвор.

Стога се на конкретан случај не може применити одредба члана 77. ЗКП, која уређује могућност постављања браниоца окривљеном који према свом имовном стању, не може да сноси трошкове одбране, чак и кад не постоје услови за обавезну одбрану. Реч је о законској могућности, а не обавези суда, чија примена зависи од испуњености законом прописаних услова и оцене суда у сваком конкретном случају. Како окривљеној АА, бранилац није постављен по том основу, већ услед постојања законских разлога за обавезну одбрану, то се неосновано, позивањем у захтеву, на погрешну примену одредбе члана 77. ЗКП, указује да су у конкретном случају били испуњени услови за ослобађање окривљене обавезе накнаде трошкова кривичног поступка, који укључује и трошкове постављеног браниоца по службеној дужности.

Са наведеним у вези, а имајући у виду да је окривљена побијаном правноснажном пресудом оглашена кривом, што искључује могућност примене одредбе члана 265. став 1. ЗКП, којом су прописани случајеви када трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, те како је ослобађање од дужности накнаде трошкова поступка из члана 264. став 4. ЗКП, такође препуштено оцени суда и не представља његову обавезу, то Врховни суд налази да, тиме што је окривљена правноснажном пресудом, обавезана на плаћање трошкова кривичног поступка, није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се неосновано указује поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, како је то правилно нашао и другостепени суд,

С обзиром на то, да уз захтев за заштиту законитости, бранилац окривљене АА, није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, која се односи на окривљену или другог учесника у поступку, сходно члану 484. ЗКП, то се Врховни суд није

упуштао ни у оцену навода браниоца да је приликом доношења побијаних пресуда дошло до повреде Уставом загарантованих права из члана 33. став 3. Устава РС.

Са изнетих разлога, Врховни суд, је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**